

TUŽALJKE

1

2

3

4

5

POGLAVLJE 1

Kako osamljena sjedi prijestolnica, nekoć naroda puna; postade kao udovica, nekoć velika među narodima. Vladarica nad pokrajinama, na tlaku sad ide.

² Noći provodi gorko plačući, suzama pokriva obraze. Nikog nema da je utješi, od svih koji su je ljubili. Svi je prijatelji iznevjeriše i postaše joj neprijatelji.

³ Izagnan je Juda, u nevolji je i u progonstvu teškom. Sad živi među poganima, ne nalazi počinka. Svi ga gonitelji sustižu u tjesnacima.

⁴ Putovi sionski tuguju jer nitko ne dolazi na svetkovine. Sva su vrata razvaljena, svećenici uzdišu, uciviljene su djevice njegove, a on je pun gorčine.

⁵ Tlačitelji njegovi sada gospodare, neprijatelji likuju: Jahve ga ucivili zbog grijeha njegovih premnogih. Djeca mu otišla u izgnanstvo pred tlačiteljem.

⁶ Povukla se od Kćeri sionske sva slava njezina. Knezovi joj postadoše k'o ovnovi koji paše ne nalaze; nemoćni vrludaju ispred goniča.

⁷ Jeruzalem se spominje danĀa bijede i lutanja, kad mu narod dušmanu u ruke pade a nitko mu pomoći ne pruži. Tlačitelji ga gledahu smijući se njegovoj propasti.

⁸ Teško sagriješi Jeruzalem, postade kao nečistoća ženina. Svi što ga štovahu, sada ga preziru: jer vidješe golotinju njegovu. On samo plače i natrag se okreće.

⁹ Skuti su mu uprljani, nije ni sanjao što ga čeka. Duboko je pao, a nikog da ga tješi. "Pogledaj, Jahve, moju nevolju: jer neprijatelj likuje."

¹⁰ Neprijatelj poseže rukom za svim dragocjenostima njegovim. Gledao je gdje pogani provaljuju u njegovo Svetište, oni kojima si zabranio i pristup u svoj zbor.

¹¹ Sav narod njegov jeca, tražeći kruha; svi daju dragulje za hranu da bi ponovo živnuli. Evo, Jahve, pogledaj kako sam prezren.

¹² Svi vi što putem prolazite, pogledajte i vidite ima li boli kakva je bol kojom sam ja pogođen, kojom me Jahve udari u dan žestokog gnjeva svoga!

¹³ S visine pusti oganj, utjera ga u kosti moje. Pred noge mrežu mi razape i tako me nauznak obori; ucivili me, ožalosti za sva vremena.

¹⁴ Natovario me mojim grijesima, rukom ih svojom pritegnuo; na vrat mi ih navalio, snagu mi oduzeo. Predao me Gospod u ruke njihove, ne mogu se uspraviti.

¹⁵ Sve junake iz moje sredine Gospod odbaci: digao je zbor protiv mene da uništi uzdanicu moju. U tjesku izgazi Gospod mene, djevicu, kćerku Judinu.

¹⁶ Zato moram plakati, oči mi suze liju, jer daleko je od mene moj tješitelj da mi duh povрати. Sinovi su moji poraženi, odveć silan bijaše neprijatelj.

¹⁷ Sion pruža ruke: nema mu tješitelja. Jahve je protiv Jakova sa svih strana pozvao

tlačitelje; i tako Jeruzalem postade među njima strašilo.

18 Jahve, on je pravedan; jer riječi se njegovoj protivih. Oh, čujte, narodi svi, gledajte moju bol: djevice moje, moji mladići, svi odoše u izgnanstvo!

19 Pozvah sve ljubavnike svoje, ali me oni prevariše. Moji svećenici i starješine pogiboše u gradu tražeći hrane da bi ponovo živnuli.

20 Pogledaj, Jahve, u kakvoj sam tjeskobi, moja utroba strepi, srce mi se u grudima grči jer bijah opako prkosan! Vani mač pokosi moje sinove, a unutra - smrt.

21 Čuj kako stenjem: nema mi tješitelja! Svi neprijatelji čuju za moju nesreću i likuju što si to učinio! Daj da dođe dan što si ga objavio, da njima bude kao meni.

22 Neka se pokaže sva njina zloća pred licem tvojim, a onda postupaj s njima kao što si sa mnom postupio za sve grijehe moje! Jer samo uzdišem, a srce moje tuguje.

POGLAVLJE 2

Kako mrakom zastrije Gospod u svom gnjevu Kćer sionsku. S neba na zemlju baci slavu Izraelovu! I ne sjeti se podnožja svoga u dan gnjeva svojega!

2 Bez milosti Gospod satrije sve stanove Jakovljeve, u svom gnjevu razori tvrđave kćeri Judine; sa zemljom je spravio i prokleo kraljevstvo i njegove knezove.

3 U rasplamtjelom gnjevu svojem razbi svu snagu Izraelovu, povuče svoju desnicu pred neprijateljem; u Jakovu raspiri plamen ognjeni koji sve uokolo proždire.

4 Nategao je luk k'o neprijatelj, kao dušman ispružio desnicu, ubijajući sve što mu drago bijaše. Na šator Kćeri sionske sasu k'o oganj gnjev svoj jarosni.

5 K'o neprijatelj Gospod bijaše: razorio je Izraela, razorio sve dvore njegove, porušio njegove utvrde, umnožio kćeri Judinoj uzdisaje i jecaje.

6 Kao vrtu razvali mu sjenicu, razori mjesto sastanka. Baci Jahve u zaborav svetkovine i subote na Sionu; u gnjevu svojem prezre kralja i svećenika.

7 Svoj oltar je Gospod odbacio, zgadilo mu se Svetište njegovo. U ruke neprijatelja je predao bedeme svoje i dvorove. Bučili su u Domu Jahvinu, kao u dan blagdanji.

8 Jahve naumi razvaliti zidove Kćeri sionske. Nape uže mjerničko, ne ustegnu ruku od rušenja. Predziđe, zidine zavi u tugu: oronuše zajedno.

9 Vrata njina utonuše u zemlju, on im je razbio zasune; kralj i knezovi su među pucima, Zakona nema! Ni u prorokâa više se ne nalaze viđenja Jahvina.

10 Starješine Kćeri sionske na zemlji sjede i šute, posiplju glavu prašinom, kostrijet pripasuju. K zemlji glave obaraju djevice jeruzalemske.

11 Iščilješe mi oči od suza, utroba moja ustreptala, jetra mi se na zemlju prosula zbog sloma kćeri naroda mojega, jer djeca i dojenčad umiru po trgovima Grada.

12 Govore majkama svojim: "Gdje je žito i vino?" dok obamiru kao ranjeni po trgovima Grada, dok ispuštaju dušu svoju na grudima matera svojih.

13 S čime da te prispodobim? Na koga si nalik, Kćeri jeruzalemska? S kime da te usporedim, kako utješim, djevice, Kćeri sionska? Jer kao more tvoja je nesreća neizmjerana. Tko će te iscijeliti?

14 Viđenja tvojih proroka bijahu varka i laž, oni nisu objavili krivnju tvoju da te od izgnanstva odvrata. Varali su te utvarama lažnim i zamamnim.

15 Nad tobom plješću rukama svi koji putem prolaze, zvižde i vrte glavom zbog Kćeri jeruzalemske: "Je li to grad na glasu ljepotom, radost svemu svijetu?"

16 Na tebe otvaraju usta svi neprijatelji tvoji, zvižde, škrguću zubima i govore:

"Proždrijesmo je! To je dan za kojim čeznismo, doživjesmo, vidjesmo!"

17 Jahve izvrši naum svoj, održi svoju riječ koju naredi u davnim danima: nemilice te razorio. Neprijatelj likuje zbog tebe, tvoj protivnik rog svoj podiže.

18 U sav glas viči Gospodu, jecaj, Kćeri sionska! Neka k'o potok teku tvoje suze danju i noću. Ne daj počinka sebi, neka se zjenica oka tvoga ne odmori.

19 Ustani, viči noću za svake promjene straže. K'o vodu izlij srce pred licem Gospodnjim, k njemu podiži ruke i traži milost za svoju nejačad koja od glada obamire po uglovima ulica.

20 Pogledaj, Jahve, i vidi kome si to učinio. Zar žene da jedu porod svoj, djecu što njišu u naručju? Zar moradoše biti poklani u Svetišću Gospodnjem svećenici i proroci?

21 U uličnoj prašini leže djeca i starci; moje djevice i moji mladići od mača padoše. Ti ih pomori u dan gnjeva svojega, ti ih pokla nemilice.

22 Ti si, kao na dan svečani, sa svih strana sazvaio užase moje. U dan gnjeva Jahvina nitko nije preživio, nitko se nije spasio. One koje sam odnjihala i odgojila neprijatelj moj sve je istrijebio.

POGLAVLJE 3

Ja sam čovjek što upozna bijedu pod šibom gnjeva njegova.

2 Mene je odveo i natjerao da hodam u tmini i bez svjetlosti.

3 I upravo mene bije i udara bez prestanka njegova ruka.

4 Iscijedio je moje meso, kožu moju, polomio kosti moje.

5 Načinio mi jaram, glavu obrubio tegobama.

6 Pustio me da živim u tminama kao mrtvaci vječiti.

7 Zazidao me, i ja ne mogu izaći, otežao je moje okove.

8 Kada sam vikao i zapomagao, molitvu je moju odbijao.

9 Zazidao mi ceste tesanim kamenom, zakrčio je putove moje.

10 Meni on bijaše medvjed koji vreba, lav u zasjedi.

11 U bespuća me vodio, razdirao, ostavljao me da umirem.

12 Napinjao je luk svoj i gađao me kao metu za svoje strelice.

13 U slabine mi sasuo strelice, sinove svoga tobolca.

14 Postao sam smiješan svome narodu, rugalica svakidašnja.

15 Gorčinom me hranio, pelinom me napajao.

16 Puštao me da zube kršim kamen grizući, zakapao me u pepeo.

17 Duši je mojoj oduzet mir i više ne znam što je sreća!

18 Rekoh: Dotrajao je život moj i nada koja mi od Jahve dolazi.

19 Spomeni se bijede moje i stradanja, pelina i otrova!

20 Bez prestanka na to misli i sahne duša u meni.

21 To nosim u srcu i gojim nadu u sebi.

22 Dobrota Jahvina nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo.

23 Oni se obnavljaju svako jutro: tvoja je vjernost velika!

24 "Jahve je dio moj", veli mi duša, "i zato se u nj pouzdajem."

25 Dobar je Jahve onom koji se u nj pouzdaje, duši koja ga traži.

26 Dobro je u miru čekati spasenje Jahvino!

27 Dobro je čovjeku da nosi jaram za svoje mladosti.

- 28 Neka sjedi u samoći i šuti, jer mu On to nametnu;
- 29 neka usne priljubi uz prašinu, možda još ima nade!
- 30 Neka pruži obraz onome koji ga bije, neka se zasiti porugom.
- 31 Jer Gospod ne odbacuje nikoga zauvijek:
- 32 jer ako i rastuži, on se smiluje po svojoj velikoj ljubavi.
- 33 Jer samo nerado on ponižava i rascvili sinove čovjeka.
- 34 Kad se gaze nogama svi zemaljski sužnjevi,
- 35 kad se izvrće pravica čovjeku pred licem Svevišnjeg,
- 36 kad se krivica nanosi čovjeku u parnici, zar Gospod ne vidi?
- 37 Tko je rekao nešto i zbilo se? Nije li Gospod to zapovjedio?
- 38 Ne dolazi li iz usta Svevišnjega i dobro i zlo?
- 39 Na što se tuže živi ljudi? Svatko na svoj grijeh.
- 40 Ispitajmo, pretražimo pute svoje i vratimo se Jahvi.
- 41 Dignimo svoje srce i ruke svoje k Bogu koji je na nebesima.
- 42 Da, mi smo se odmetali, bili nepokorni, a ti, ti nisi praštao!
- 43 Obasrt gnjevom svojim, gonio si nas, ubijao i nisi štedio.
- 44 Oblakom si se obastro da molitva ne prodre do tebe.
- 45 Načinio si od nas smeće i odmet među narodima.
- 46 Razjapili usta na nas svi neprijatelji naši.
- 47 Užas i jama bila nam sudbina, propast i zator!
- 48 Potoci suza teku iz očiju mojih zbog propasti Kćeri naroda mojega.
- 49 Moje oči liju suze bez prestanka, jer prestanka nema
- 50 dok ne pogleda i ne vidi Jahve s nebesa.
- 51 Moje mi oko bol zadaje zbog kćeri svih mojega grada.
- 52 Uporno me k'o pticu progone svi što me mrze, a bez razloga.
- 53 U jamu baciše moj život i zatrpашe je kamenjem.
- 54 Voda mi dođe preko glave, rekoh sam sebi: "Pogiboh!"
- 55 I tada zazvah ime tvoje, Jahve, iz najdublje jame.
- 56 Ti oču moj glas: "Ne začepļuj uši svoje na vapaje moje."
- 57 Bliz meni bijaše u dan vapaja mog, govoraše: "Ne boj se!"
- 58 Ti si, Gospode, izborio pravdu za dušu moju, ti si život moj izbavio.
- 59 Ti, Jahve, vidje kako me tlače, dosudi mi pravdu.
- 60 Ti vidje svu osvetu njinu, sve podvale protiv mene.
- 61 Čuo si, Jahve, podrugivanje njihovo, sve podvale protiv mene.
- 62 Usne protivnika mojih i misli njine protiv mene su cio dan.
- 63 Kad sjede, kad ustaju, pogledaj samo: ja sam im pjesma-rugalica.
- 64 Vрати im, Jahve, milo za drago, po djelu ruku njihovih.
- 65 Učini da srca im otvrdnu, udari ih prokletstvom svojim.
- 66 Goni ih gnjevno i sve ih istrijebi pod nebesima svojim, Jahve!

POGLAVLJE 4

Jao, potamnje zlato, to suho zlato! Sveto se kamenje prosu na uglovima svih ulica.

² Sinovi sionski, nekoć cijenjeni kao najčišće zlato, ah, sada ih cijene kao sudove glinske, kao djelo ruku lončarevih!

³ Čak i šakali pružaju dojke i doje mladunčad, ali kćeri naroda moga postaše okrutne kao nojevi u pustinji.

⁴ Jezik dojenčeta za nepce se lijepi od žeđi. Djeca vape za kruhom, a nikog da im ga pruži.

⁵ Oni što se nekoć sladiše biranim jelima ginu po ulicama; nekoć nošeni u grimizu, sada se valjaju po buništu.

⁶ Veći bijaše zločin Kćeri naroda moga od grijeha Sodome, što u tren oka bi razorena, a ničija se ruka ne diže na nju.

⁷ Njeni mladići bijahu nekoć čišći od snijega, bjelji od mlijeka, od koralja rumenija bijahu im tijela, lice glatko k'o safir.

⁸ Sad im je obraz crnji od čađe, ne prepoznaju se više na ulici. Koža im se lijepi za kosti, suha kao drvo.

⁹ Kako su sretni oni što ih mač probode, sretniji od onih koje pomori glad; koji padaju, iscrpljeni, jer im nedostaju plodovi zemljini.

¹⁰ Žene, tako nježne, kuhaše djecu svoju, njima se hraniše za propasti Kćeri naroda moga.

¹¹ Jahve je utolio svoj bijes, izlio jarosnu srdžbu svoju, na Sionu raspirio požar što sažiže i same temelje njegove.

¹² Nisu vjerovali kraljevi zemaljski ni svekoliko stanovništvo zemlje da će ugnjetač i neprijatelj ući na vrata jeruzalemska -

¹³ zbog grijeha svojih prorokĀa, zbog bezakonja svećenikĀa koji usred grada prolijevahu krv pravednikĀa!

¹⁴ K'o slijepi teturahu ulicama, omašteni krvlju, te nitko nije smio da se takne odjeće njihove.

¹⁵ "Natrag, nečisti!" - viču im. "Natrag! Ne dirajte!" I tada pobjegoše poganima, al' ne smjedoše ondje ostati.

¹⁶ Raspršilo ih lice Jahvino, on ih više nije gledao. Ne poštuju više svećenikĀa, ne sažaljuju staraca.

¹⁷ Već nam oči iščilješe iščekujući pomoć, ali uzalud; s kula naših zureć' u daljinu očekivavimo narod koji nas ne može spasiti.

¹⁸ Vrebaju nam na korake da ne hodamo po trgovima svojim. Bliži nam se kraj, navršili nam se dani, naš konac dolazi.

¹⁹ Naši gonitelji bijahu brži od orlova na nebu; u planini nas ganjahu, u pustinji dočekivahu u zasjedi.

²⁰ Naš životni dah, Jahvin pomazanik, pade u njihove jame - on za koga govorasmo: "U sjeni njegovoj živjet ćemo među narodima."

²¹ Raduj se i veseli se, Kćeri edomska, ti koja živiš u zemlji Usu: doći će i do tebe čaša, opit ćeš se i razgoliti.

²² Tvoj grijeh je iskupljen, Kćeri sionska, neće te više u izgnanstvo voditi. Kaznit će opaćinu tvoju, Kćeri edomska, razotkriti grijehe tvoje.

POGLAVLJE 5

Spomeni se, Jahve, što nas je snašlo, pogledaj, vidi sramotu našu!

² Baština naša pade u ruke strancima, domovi naši pripadoše tuđincima.

³ Siročad smo: oca nemamo, majke su nam kao udovice.

⁴ Vodu što pijemo plaćamo novcem, i za drvo valja nam platiti.

⁵ Jaram nam je o vratu, gone nas, iscrpljeni smo, ne daju nam predahnuti.

⁶ Pružamo ruke k Egiptu i Asiriji da se kruha nasitimo.

⁷ Oci naši zgriješiše i više ih nema, a mi nosimo krivice njihove.

⁸ Robovi nama zapovijedaju, a nitko da nas izbavi iz ruku njihovih.

⁹ Kruh svoj donosimo izlažući život maču u pustinji.

¹⁰ Koža nam gori kao peć užarena, ognjicom od plamena gladi.

¹¹ Oskvrnuli su žene na Sionu i djevice u gradovima judejskim.

¹² Svojim su rukama vješali knezove, ni lica staračka nisu poštivali.

¹³ Mladići su nosili žrvnjeve, djeca padala pod bremenom drva.

¹⁴ Starci su ostavili vrata, mladići više ne sviraju na lirama.

¹⁵ Radosti nesta iz naših srdaca, naš ples se pretvori u tugovanje.

¹⁶ Pao je vijenac s naše glave, jao nama što zgriješismo!

¹⁷ Evo zašto nam srce boluje, evo zašto nam oči se zastiru:

¹⁸ zato što Gora sionska opustje i po njoj se šuljaju šakali.

¹⁹ Ali ti, Jahve, ostaješ zauvijek, tvoj je prijesto od koljena do koljena.

²⁰ Zašto da nas zaboraviš zauvijek, da nas ostaviš za mnoge dane?

²¹ Vрати nas k sebi, Jahve, obratit ćemo se, obnovi dane naše kao što nekoć bijahu.

²² Il' nas hoćeš sasvim zabaciti i na nas se beskrajno srditi?

For other languages please go to **www.wordproject.org**